

10/11/2020

σελ. 27 ασκ. 6 τετρ. εργ.

Μια ηλιόλουστη, ωραία μέρα το πλοίο «Θεμιστοκλής» έφευγε για ένα μεγάλο ταξίδι, μαζί με πλήρωμα και τον καπετάνιο. Τιποτά δεν προήνυε την επερχόμενη καταστροφή. Η θάλασσα ήταν ήρεμη και ο ήλιος έλαμπε. Ξαφρικά όμως τα σύννεφα πύκνωσαν και φουρτάνια, μεγάλα κύματα σηκώνονταν, παρασύροντας το «Θεμιστοκλή» και τους ναύτες τους ναυαγούς στη θάλασσα. Τα κύματα υψώνονταν τεράστια κι οι ναυαγοί παρόλο που πάλευαν με αυτά, αισθάνονταν τις δυνάμεις τους να τους εγκαταλείπουν. Έκαναν προσευχές να βρεθεί κάτι μέσα στη θαλασσοταραχή να σωθούν και να στο βάθος ένα μεγάλο ψάρι που έμοιαζε δελφίνι θα μπορούσε να τους σώσει κι αυτό και με τις λιχουσιές δυνάμεις τους προσπαθούσαν να το πλησιάσουν γεμάτοι ελπίδα!

και νο
τεράστ
... όφ
δούν)
ενός
δεν
καλή
φορ
απο
τα
το
κα
κ

και να... καθώς πλησιάζουν το
τεράστιο ψάρι σαν να τους χαμογελάει
... όμως καθώς πλησιάζουν τι να
δούν; Τα γναλιστερά κοψτερά δόντια
ενός καρχαρία. Το αίμα τους πάχωσε,
δεν είχαν άλλη δύναμη. Όμως για
καλή τους τύχη ένα δελφίνι διέσχισε
γοργά τη φουρτούνασμένη θάλασσα
απομακρύνοντας τους ναυαγούς από
τα κοψτερά δόντια του καρχαρία.
Το δελφίνι τους οδήγησε σε ασφαλή
καταφύγιο. Κι έζησαν αυτοί καλά
κι εμείς καλύτερα.